

гитъ си въ Гърция за освобождението на Полша и България същевременно, въ България черковниятъ въпросъ. Григорий има копия отъ всички тѣзи актове. Иларионъ три пѣти е билъ затварянъ, първиятъ стремежъ е билъ за българска черква въ Цариградъ подъ очитъ на Портата. — Гюзелевъ до сега не си е отворилъ устата въ Събранието. — Вечеръта вакъфската комисия, Ковачовъ и Каранфиловичъ бѣха въ двореца.

15/27 май, четвъртъкъ. Преди пладне бѣше у мене Горановъ; четохъ му ултиматума — Гюзелевъ го скрилъ — и му изложихъ цѣлата работа. Говорихъ съ него за заминаване. Бѣше много смутенъ. Не мислилъ, че работата е толкова сериозна. — Подиръ пладне бѣхъ у Стоилова, — énni [до-сада] — четохъ Зола, Нана. Князътъ дойде въ стаята на Стоилова. — Съ Стоилова излѣзохме съ кола къмъ Балиефенди. Аферата Носдѣ още не е свършена. Вечеръта почнахъ да пиша фрагменти.

16/28 май, петъкъ. Писахъ фрагменти. Сутринъта върнахъ книгата изпратени ми за подписъ. Вчера Хр. Стояновъ билъ при княза. Захваналъ да говори за чисто лични работи, Стоиловъ вече мислилъ, че иска да си даде — оставката. А той — *Votre ministre de la Justice va se marier. Mlle Natshovits. — Une conquête de la guerre* [Вашиятъ министъръ на правосъдието ще се жени съ г-ца Начовичъ. — Военно завоеване]. Князътъ съ Стоилова билъ въ кжщата на г. М. Поповича и честитилъ. — Днесъ намѣрихъ Каравелова и Стоянова въ княжеската канцелария, Каравеловъ днесъ е мълчаливъ, нищо съ мене не говори, чудно (ще да знае нѣщо отъ Гюзелева), Стояновъ (самички двама въ стаята), когато му честитихъ, ме прегърна.

17/29 май, сѣбота. Хубавъ лѣтенъ день. Сутринъта намѣрихъ Ноггуер у Стоилова, говорихме за тукашнитъ условия. Следъ това останахъ самъ въ стаята и по едно време отварятъ се вратата и моето министерче влиза, не знаеше да влѣзе ли или да се върне, страхъ. Ала азъ весело подхванахъ: „Какъ Ваше здравье?“ Смушение. Какво Ви става? Имате моя ултиматумъ. Виждамъ, че България не е за мене и азъ не съмъ за България, не зная, да ли виждамъ добре. Той отвърна, че е невиненъ, че нищо лошо не е мислилъ, никакви лоши намѣрения не е ималъ, само искалъ да ми създаде по-научно положение. Азъ отговорихъ, че зная други работи, които „не сж съвсѣмъ въ порядкъ“. Той: трѣбва да поговоримъ за това, искалъ да ми пише, ала „незнаехъ какво да Ви пишж“. Въ това време дойде Стоиловъ. Обърнахме разговора за други работи. Князътъ днесъ не прие Гюзелева. — Днесъ е шопскиятъ Св. Никола, имало, казватъ, нѣкаква процесия, азъ нищо не видѣхъ, освенъ, че тукъ въ